

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.2020.4.9>

К. В. Довгунь

ад'юнкт кафедри поліцейського права
Національної академії внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТІВ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ЗАХОДИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Метою статті є виокремлення основних характеристик поняття «суб'єкта адміністративного права» у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. У статті здійснене дослідження концептів «суб'єкт» та «суб'єкт права», і надано авторське розуміння «суб'єкта адміністративного права у сфері протидії домашнього насильства»: це фізична чи юридична особа, яка наділена сукупністю адміністративних прав і обов'язків, що зафіксовані в адміністративно-правових нормах, володіє правосуб'єктністю у сфері захисту прав та відстоювання інтересів осіб, які страждають або можуть постраждати від цього негативного соціального явища. На підставі аналізу нормативно-правових актів надані основні характеристики суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. Зроблені висновки: суб'єкт адміністративного права у сфері протидії домашнього насильства – це фізична чи юридична особа, яка наділена сукупністю адміністративних прав і обов'язків, що зафіксовані в адміністративно-правових нормах, дієздатна та володіє правосуб'єктністю у сфері захисту прав та відстоювання інтересів осіб, які страждають або можуть постраждати від цього негативного соціального явища; під час ухвалення Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» застосовано широкий підхід до визначення суб'єктів, що здійснюють адміністративно-правове регулювання протидії домашньому насильству, що відрізняються функціями, повноваженнями, формами і методами діяльності, тому їх ефективна діяльність можлива лише за умови налагодженої взаємодії; Міністерство соціальної політики України та його підрозділи на місцях є ключовим суб'єктом у сфері протидії насильству в сім'ї, як орган виконавчої влади, що формує та реалізовує державну політику, а також координує діяльність інших суб'єктів; чинне законодавство потребує вдосконалення повноважень суб'єктів протидії домашньому насильству, оскільки повноваження вказаних суб'єктів прописані в різних нормативно-правових актах, а через неодноразові реорганізації та передачу повноважень механізм взаємодії не працює ефективно.

Ключові слова: суб'єкт, суб'єкт права, адміністративне право, запобігання, протидія, домашнє насильство.

Постановка проблеми. Домашнє насильство – це складна соціальна проблема, і ефективна протидія вимагає задіяності різних суб'єктів, що відрізняються характером, формами і методами діяльності, а також своїми повноваженнями. У запобіганні та протидії цьому негативному соціальному явищу мають брати участь всі державні органи та громадяни.

Категорія «суб'єкт права» є одними із ключових в дослідженні адміністративного права. В історіографії суб'єкти адміністративного права поділяються на індивіду-

альні та колективні. До індивідуальних суб'єктів відносяться громадяни, особи без громадянства, іноземці та біженці, державні службовці, посадові особи місцевого самоврядування, політичні діячі тощо. Під колективними маються на увазі юридичних осіб, органи державної влади і місцевого самоврядування, соціальні спільноти [1] тощо. Як правило, під визначенням «суб'єкт» адміністративісти розуміють носія прав і обов'язків у сфері державного управління, які передбачені адміністративно-правовими нормами.

Загальне поняття «суб'єкт» є науковим і розробляється у філософії, а лише

потім в інших галузях науки. Відповідно до філософського дискурсу суб'єкт і об'єкт – це протилежності, через взаємодію яких реалізується процес пізнання. У сучасній філософії характерне використання поняття «суб'єкт» для визначення носія предметно-практичної діяльності та пізнання [2, с. 6]. Основною ознакою суб'єкта є здатність до дії, за допомогою якої він визначається і через що відбувається перехід із суб'єктивного в об'єктивне. Отже, суб'єктом може бути індивід, соціальна група, суспільство в цілому. Суб'єкт як філософська категорія, що означає людину, яка є носієм діяльнісної можливості та володіє волею незалежно від його конкретних індивідуальних характеристик [2, с. 12]. Таким чином, категорія «суб'єкт» у філософії – це носій предметно-практичної активності та пізнання, що може змінювати об'єктивну реальність. Розроблена на рівні філософської науки це поняття є ключовим для визначення категорії «суб'єкт права».

Метою роботи є виокремлення основних характеристик поняття «суб'єкта адміністративного права» у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Виклад основного матеріалу. В історіографії можливо відзначити два підходи щодо розуміння категорії «суб'єкт права»: у першому значенні не розділяють понять «суб'єкт права» та «суб'єкт правовідносин»; у другому – виокремлюють ці дві категорії. На нашу думку, більш доцільно використовувати перший підхід, оскільки він є більш загальним. Адже суб'єкт правовідносин – це індивідуально визначений суб'єкт права, який реалізував свою правосуб'єктність у частині реалізації конкретних прав і свобод у конкретних правовідносинах [3, с. 35]

Саме навколо суб'єктів права формуються правові зв'язки, через які вони вступають у відносини для досягнення своїх завдань. Тому кожен суб'єкт права є індивідуальним, який містить внутрішню систему правових цінностей. Отже, під суб'єктом права ми розуміємо фізичну або юридичну особу, яка згідно із законодавством володіє здатністю мати і здійснювати безпосередньо або через представника свої права і виконувати юридичні обов'язки.

У теорії адміністративного права під суб'єктом, як правило, розуміють носія (власника) прав та обов'язків у сфері публічного управління, які передбачені адміністративно-правовими нормами, здатного надати права реалізовувати, а покладені обов'язки виконувати. Тобто суб'єкта адміністративного права зазвичай визначають як учасника суспільних відносин, який має суб'єктивні права та виконує суб'єктивні обов'язки, встановлені адміністративно-правовими нормами [2, с. 68]. Ключовою ознакою суб'єкта є здатність реалізовувати надані права та виконувати покладені обов'язки. Статус суб'єкта права визначається нормами права та адміністративно-правовими актами, які наділяють його відповідними правами та обов'язками. Варто відзначити, що перелік суб'єктів адміністративного права може змінюватися, оскільки залежить від суто юридичної ознаки, яка затверджується адміністративно-правовими нормами. Саме адміністративна правосуб'єктність є ключовою ознакою суб'єкта права, що функціонує в системі адміністративного права як її елемент і носій. У свою чергу, адміністративне право виступає сферою потенційних і актуальних взаємозв'язків та взаємодії суб'єктів адміністративного права. Таким чином, до категорії «суб'єкт адміністративного права» належать структури публічної адміністрації.

М. Легенька пропонує таке визначення суб'єкта адміністративно-правового реагування на вчинення домашнього насильства: «Наділені відповідними повноваженнями державні органи, органи виконавчої влади і місцевого самоврядування та їхні структурні підрозділи, об'єднання громадян, підприємства, установи та організації, а також фізичні особи – громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які наділені відповідною правосуб'єктністю та вступають в адміністративно-правові відносини у зв'язку з вчиненням такого насильства і спрямовані на його припинення, недопущення в подальшому та покарання кривдника» [4, с. 158].

Отже, суб'єкт адміністративного права у сфері протидії домашнього насильства – це фізична чи юридична особа, яка наділена сукупністю адміністративних прав

і обов'язків, що зафіксовані в адміністративно-правових нормах, володіє правосуб'єктністю у сфері захисту прав та відстоювання інтересів осіб, які страждають або можуть постраждати від цього негативного соціального явища.

Відповідно до статті 6 Закону України від 07.12.2017 р. № 2671-VIII «Про запобігання та протидію домашньому насильству» до суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, належать: 1) спеціально уповноважені органи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 2) інші органи та установи, на які покладаються функції зі здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 3) загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб; 4) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах [5].

Таким чином, у законодавстві до визначення кола суб'єктів застосований широкий підхід, який дозволяє включити до їх складу не лише органи державної виконавчої влади, виконавчі органи місцевого самоврядування, але й громадські ініціативи, іноземців та громадян України.

У першу чергу ми розглянемо органи центральної виконавчої влади, що формують державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Вищим органом у системі виконавчої влади у сфері протидії домашнього насильства є Кабінет Міністрів України (далі Кабмін). Саме уряд спрямовує, координує та контролює діяльність міністерств та центральних органів виконавчої влади. Основною формою, що використовується під час формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству Кабміну, є ухвалення нормативно-правових актів (постанов і розпоряджень, програмних документів та стратегічних планів, які обов'язкові до виконання на території України та є правовою основою для формування відповідної політики на місцях).

Нормативно-правові акти Кабміну відіграють важливу роль у вдосконаленні наявних норм законодавства із запобігання та протидії домашньому насильству,

наприклад, постанови: від 01.06.2020 року № 585 «Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах» [6] та № 654 від 22.08.2018 «Про затвердження Типового положення про мобільну бригаду соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі» [7]. Вказані постанови спрямовані на врегулювання конкретних адміністративно-правових відносин та конкретизації положення законів. Так, перша постанова є важливим кроком щодо протидії насильству щодо дітей та затверджує порядок їх соціального захисту, а друга покликана вирішити складну проблему взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Серед центральних органів виконавчої влади, що бере участь у формуванні державної політики протидії домашнього насильству, можна назвати Міністерство юстиції України (далі Мінюст). Його активність насамперед спрямована на розроблення законодавчих актів у сфері протидії насильству в сім'ї, координацію нормотворчої діяльності у зазначеній сфері в міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади, здійснення контролю за такою діяльністю та здійснення правової експертизи проектів законів, інших актів законодавства, які подаються на розгляд Кабміну, та проектів законів, які подаються на розгляд Верховної Ради України. Варто зазначити, що саме Мінюст є спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу [8, с. 41].

Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і одночасно реалізує вказану політику, є Міністерство соціальної політики України (далі Мінсоцполітика). Згідно з постановою Кабінету міністрів України № 423 від 17 червня 2015 року «Про затвердження Положення про Міністерство соціальної політики України» [9] міністерство одночасно забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері запобігання

насильству в сім'ї. Відповідно до цього положення Мінсоцполітики:

- координує діяльність уповноважених підрозділів органів внутрішніх справ, органів опіки і піклування із запобігання насильству в сім'ї;

- узагальнює відомості про насильство в сім'ї, визначає потребу в утворенні спеціалізованих установ для жертв насильства в сім'ї в регіонах;

- здійснює контроль за організацією і діяльністю спеціалізованих установ для жертв насильства в сім'ї;

- розробляє і затверджує методичні рекомендації щодо проходження корекційної програми особами, які вчинили насильство в сім'ї;

- приймає і розглядає заяви та повідомлення про факти вчинення насильства в сім'ї і реальну загрозу його вчинення;

- направляє жертв насильства в сім'ї та членів сім'ї, стосовно яких існує реальна загроза його вчинення, до спеціалізованих установ для жертв насильства в сім'ї [9].

Крім того, відповідно до Постанови Кабміну від 22.08.2018 р. № 658 на Мінсоцполітики покладено завдання здійснювати координацію суб'єктів на загальнодержавному рівні: забезпечення розроблення та затвердження типових програм для постраждалих осіб, а також методичних рекомендацій щодо їх виконання; забезпечення розроблення та затвердження типових програм для кривдників, а також методичних рекомендацій щодо їх виконання, у тому числі з урахуванням віку, стану здоров'я, статі кривдника; здійснення методичного забезпечення місцевих держадміністрацій та органів місцевого самоврядування у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі; організація та проведення загальнонаціональних соціологічних, правових, психолого-педагогічних та інших досліджень щодо форм, причин і наслідків насильства; збирання, аналізування та поширення відповідно до законодавства інформації з питань насильства, розроблення пропозицій для удосконалення системи показників, які відображаються у формах державної статистичної звітності щодо запобігання та протидії насильству; здійснення інших повноважень, визначених Законами України «Про запобігання та про-

тидію домашньому насильству», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» [10].

Таким чином, Мінсоцполітики, крім того, що формує і реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, виступає основним координатором взаємодії суб'єктів, задіяних у заходах із викорення вказаного суспільно-небезпечного явища.

На регіональному рівні за забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству відповідають Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, в тому числі їхні структурні підрозділи.

На регіональному рівні Мінсоцполітики реалізує покладені на нього завдання у сфері запобігання домашньому насильству через органи соціального захисту населення, служби у справах дітей, центри соціальних служб для молоді. На них покладено завдання зі створення та діяльності при місцевих органах виконавчої влади й органах самоврядування постійно діючих робочих комісій щодо протидії домашнього насильства. До їх складу можуть входити, крім органів соціального захисту населення, працівники поліції, представники громадських об'єднань, органів освіти та місцевого самоврядування.

Таким чином, Міністерство соціальної політики України та його підрозділи на місцях є ключовим суб'єктом у сфері адміністративно-правового регулювання протидії насильству в сім'ї, як орган виконавчої влади, що формує та реалізує державну політику, а також координує діяльність інших суб'єктів.

До інших органів та установ, на які покладаються функції зі здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, належать: 1) служби у справах дітей; 2) уповноважені підрозділи органів Національної поліції України; 3) органи управління освітою, навчальні заклади, установи та організації системи освіти; 4) органи охорони здоров'я, установи та заклади охорони здоров'я; 5) центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги; 6) суди; 7) прокуратура; 8) уповноважені органи з питань пробації [5].

Важливе місце серед органів публічної адміністрації у протидії домашньому насильству важливе місце займають підрозділи Національної поліції України. Саме на них покладено завдання у сфері адміністративно-правового реагування на випадки домашнього насильства, своєчасне виявлення та попередження правопорушень, усунення їх негативних наслідків. Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII діяльність для запобігання та протидії домашньому насильству або насильству за ознакою статі віднесено до основних її повноважень [11]. Крім того, працівники уповноважених підрозділів органів Національної поліції мають право виносити терміновий заборонний припис.

Щодо деталізації основних повноважень Національної поліції у сфері запобігання та протидії насильству в сім'ї, то воно надається у статті 10 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», згідно з якою до їх повноважень відноситься: виявлення фактів домашнього насильства та своєчасне реагування на них; прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства, в тому числі розгляд повідомлень, що надійшли до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей, вжиття заходів для його припинення та надання допомоги постраждалим особам з урахуванням результатів оцінки ризиків у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спільно з Національною поліцією України; інформування постраждалих осіб про їхні права, заходи і соціальні послуги, якими вони можуть скористатися; винесення термінових заборонних приписів стосовно кривдників; взяття на профілактичний облік кривдників та проведення з ними профілактичної роботи в порядку, визначеному законодавством; здійснення контролю за виконанням кривдниками спеціальних заходів протидії домашньому насильству протягом строку їх дії; анулювання дозволів

на право придбання, зберігання, носіння зброї та боєприпасів їхнім власникам у разі вчинення ними домашнього насильства, а також вилучення зброї та боєприпасів у порядку, визначеному законодавством; взаємодія з іншими суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, відповідно до статті 15 цього Закону; звітування центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень у цій сфері у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству [5].

Варто відзначити, що, попри доволі детальний перелік повноважень Національної поліції, в законі не вказано, які саме підрозділи працюють у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. П. Біленко пропонує віднести до уповноважених підрозділів Національної поліції України, які здійснюють запобігання та протидії домашньому насильству: Департамент превентивної діяльності Національної поліції України; патрульну службу МВС України; підрозділи ювенальної превенції; службу дільничних офіцерів поліції [12, с. 159].

У 2017 році Національна поліція розпочала реалізацію проекту «Поліна» щодо протидії домашньому насильству. Першопочатково проект запрацював в окремих районах Києва, Одеси та Сєвєродонецька Луганської області [13, с. 45]. У рамках проекту створювалася нова система взаємодії поліцейських мобільних груп проти насильства. Поступово проект був поширений на певні райони Дніпропетровської, Одеської та Запорізької областей. До складу мобільних груп входять представники різних поліцейських підрозділів – дільничні офіцери поліції та працівники ювенальної превенції від департаменту превентивної діяльності, слідчо-оперативні підрозділи, а також, віддалено, екіпаж патрульної поліції [14, с. 9]. Варто відзначити, що в рамках проекту не передбачено створення окремих підрозділів, які будуть працювати у сфері протидії домашньому насильству. Однак розро-

блено окремий алгоритм взаємодії між операторами лінії «102» та патрульними, дільничними, ювенальною поліцією, слідчими та оперативниками для реагування та профілактики насильства в сім'ї. Відповідно до розробленого протоколу оператор лінії «102» направляє на місце події екіпаж патрульної поліції, який з'ясовує усі обставини події і у випадку виявлення правопорушення вони викликають офіцера поліції. Якщо виявлено насильство/ правопорушення щодо неповнолітніх осіб, то залучається працівник ювенальної превенції. У випадку кримінального правопорушення залучаються фахівці з слідства та карного розшуку. Варто відзначити, що в рамках проекту «Поліна» поліція взаємодіє з громадськими ініціативами. Наприклад, консультанти «гарячої лінії» з попередження домашнього насильства ГО «Ла Страда-Україна» повідомляють абонентам з районів дії проекту «Поліна» про існування мобільних груп для протидії домашнього насильства. У 2019 році вже в 37 містах було створено мобільні групи реагування на факти домашнього насильства. Варто відзначити, що вказані мобільні групи довели свою ефективність, тому планується в їх подальше розгортання. З 2018 року триває робота з підготовки поширення на інші регіони України [15].

Висновки. Проаналізувавши науково-теоретичні підходи щодо визначення поняття «суб'єкт», «суб'єкт адміністративного права», чинного законодавства у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, можемо констатувати таке:

– суб'єкт адміністративного права у сфері протидії домашнього насильства – це фізична чи юридична особа, яка наділена сукупністю адміністративних прав і обов'язків, що зафіксовані в адміністративно-правових нормах, дієздатна та володіє правосуб'єктністю у сфері захисту прав та відстоювання інтересів осіб, які страждають або можуть постраждати від цього негативного соціального явища;

– під час ухвалення Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» застосовано широкий підхід до визначення суб'єктів, що здійснюють адміністративно-правове регулювання протидії домашньому насильству,

що відрізняються функціями, повноваженнями, формами і методами діяльності, тому їх ефективна діяльність можлива лише за умови налагодженої взаємодії;

– Міністерство соціальної політики України та його підрозділи на місцях є ключовим суб'єктом у сфері протидії насильству в сім'ї, як орган виконавчої влади, що формує та реалізовує державну політику, а також координує діяльність інших суб'єктів;

– чинне законодавство потребує вдосконалення повноважень суб'єктів протидії домашньому насильству, оскільки повноваження вказаних суб'єктів прописані в різних нормативно-правових актах, а через неодноразові реорганізації та передачу повноважень механізм взаємодії не працює ефективно.

Список використаної літератури:

1. Сандул. Я.М. До визначення категорії «суб'єкт адміністративного права». *Наше право*. 2014. № 7. С. 99–103.
2. Мацелик Т.О. Суб'єкти адміністративного права: поняття та система. *Видавництво Національного університету державної податкової служби України*, 2013. 342 с.
3. Хаустова М. Суб'єкт права як елемент правової системи суспільства. *Вісник Академії правових наук України*. *Право*, 2009. № 3(58). С. 29–38.
4. Легенька М. Суб'єкти адміністративно-правового реагування на вчинення домашнього насильства та їх повноваження. *Підприємство, господарство і право*. 2019/1. № 3. С. 153–159.
5. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 р. № 2229-VIII. Верховна рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>.
6. Про забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах: постанова Кабінету Міністрів України від 01.06.2020 р. № 585 / Верховна рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/585-2020-%D0%BF#Text>.
7. Про затвердження Типового положення про мобільну бригаду соціально-психологічної допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі : Постанова Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 р. № 654. Верховна рада. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/654-2018-%D0%BF#Text>.

8. Горбова Г., Галуцько В. Адміністративно-правове регулювання протидії насильству в сім'ї. Київ : Інститут публічного права, 2016. 226 с.
9. Про затвердження Положення про Міністерство соціальної політики України : Постанова Кабінету Міністрів України від 17.06.2015 р. № 423 / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/423-2015-%D0%BF#Text>.
10. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству і насильству за ознакою статі : Постанова Кабінету Міністрів України від 2 серпня 2018 р. № 658 / Верховна Рада. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-%D0%BF#Text>.
11. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. Верховна рада. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.
12. Біленко П. Уповноважені органи Національної поліції України як суб'єкти запобігання та протидії домашньому насильству. *Підприємництво, господарство і право*, 2019. № 10. С. 157–161.
13. Протидія домашньому насильству. Практичний посібник для поліцейських. URL : <https://rm.coe.int/cvavgu-jan2018-4-ua-web/16807874e0>.
14. Інформаційний бюлетень про реформу органів правопорядку в Україні. Вип. 2: черв.-серп. 2017 р. Київ : *Експертна група «Поліція під контролем»*, 2017. 16 с.
15. Звіт Голови Національної поліції України про результати роботи відомства у 2019 році. URL : https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/17-civik-2018/zvit_2019/zvit-npu-2019.pdf.

Dovhun K. Concepts and characteristics of actors implementing measures in the field of preventing and combating domestic violence

The purpose of the article is to highlight the main characteristics of the concept of "subject of administrative law" in the field of preventing and combating domestic violence. The article provides a study of the concepts of "subject" and "subject of law" and provides an author's understanding of "subject of administrative law in the field of combating domestic violence" – a natural or legal person endowed with a set of administrative rights and responsibilities fixed in administrative-legal norms, has legal personality in the field of protection of the rights and advocacy of persons who suffer or may suffer from this negative social phenomenon. Based on the analysis of regulations, the updated characteristics of the entities implementing measures in the field of preventing and combating domestic violence are provided. Conclusions made: the subject of administrative law in the field of combating domestic violence is a natural or legal person who is endowed with a set of administrative rights and responsibilities enshrined in administrative law, capable and has legal personality in the field of protection of rights and defense. the interests of persons who suffer or may suffer from this negative social phenomenon; During the adoption of the Law of Ukraine "On Prevention and Counteraction to Domestic Violence" a broad approach was applied to the definition of entities that carry out administrative and legal regulation of combating domestic violence, which differ in functions, powers, forms and methods of activity. the condition of well-established interaction; the Ministry of Social Policy of Ukraine and its subdivisions on the ground are a key entity in the field of combating domestic violence, as an executive body that formulates and implements state policy, as well as coordinates the activities of other entities; the current legislation needs to improve the powers of the subjects of combating domestic violence, as the powers of these entities are spelled out in various regulations, and due to repeated reorganizations and transfers of powers, the mechanism of interaction does not work effectively.

Key words: subject, subject of law, administrative law, prevention, counteraction, domestic violence.